

montaurà

PRENSA
CORONA

NÚMERO 103
PRIMER TRIMESTRE 2013

REVISTA DE MANCOR DE LA VALL

SUMARI

CRÒNICA	3
SANT ANTONI	6
CARNAVAL	8
AJUNTAMENT	10
DES DE L'ARXIU	12
ESGLÈSIA LOCAL	14
CENTRE DE DIA	17
ENTREVISTA	18
MOSSÈN MIQUEL BONAFÈ	23
AMICS DE LA TERCERA EDAT	26
IMATGES PER RECORDAR	29
AMUNT I AVALL	30
CEIP MONTAURA	33
EPI MONTAURA	36
BIBLIOTECA	38
LLÈPOLS DEL LLÚPOL	41
ESPLAI S'ESTEL	42
CE MONTAURA	44
ARA HA FET VINT ANYS	46
IMATGES D'AHIR	47

FOTOGRAFIES: Magdalena
Campaner, Gabriel Pocoví,
Gabriel Fiol, Margalida Pocoví

DIPÒSIT LEGAL: PM 3-1988
IMPRESSA: Impremta Goya, S.L.
Lloseta

Els articles signats expressen
únicament l'opinió dels seus
autors

EDITA:
Col·lectiu MONTAURA
Plaça de l'Ajuntament, 1
07312 MANCOR DE LA VALL
Tef.971501776
montaurarevista@hotmail.com

CRÒNICA

GENER

Dia 3 al Casal de Cultura es va fer un curs de reposteria nadalenca a càrrec de na Charlotte Kris.

El mateix dia fou notícia a premsa que la població a Mancor es manté semblant a 2012, concretament amb 1.330 habitants.

Dia 5 arribaren carregats de joguines els Reis Mags d'Orient que repartiren a tots els infants de Mancor. Aquest any els acompanyà la Valltukada.

El mateix dia fou notícia a premsa que no hi hagué cap sol·licitud per a l'elecció del castellà com a primera llengua al CP Montaura per a l'actual curs escolar 2012/13.

Dia 6 morí a Palma el mancorí Joan Solans Moranta de Santa Llúcia a l'edat de 69 anys. Descansi en pau.

Dia 9 morí a Astúries el jove Alberto Álvarez González. Tenia 39 anys i duia anys vivint amb la seva família a Mancor. Descansi en pau.

El mateix dia nasqué Marta, filla de Diego José Rebollo i Maria de los Ángeles Pérez. Enhorabona.

Dia 10 morí a Inca el mancorí Simó Rosselló Reynés de can Pipa a l'edat de 89 anys. Descansi en pau.

Dia 15 fou notícia a premsa que Macario seria el corb que substituiria a Rasputín en la baixada del campanar per les festes de Sant Antoni.

Dia 18 es casaren Miquel Àngel Llompart Amengual i Basilia Carmona Cidoncha. Moltes felicitats.

Els dies 19 i 20 tingueren lloc els diferents actes programats per celebrar la festa de Sant Antoni.

Dia 21 fou notícia a premsa la baixada a vol lliure del corb Macario des del campanar fins a la barraca on l'esperava Sant Antoni i Sant Pau. Enhorabona als adiestradors.

Dia 22 fou notícia a premsa que a l'oratori de Santa Llúcia havia arribat una nova superiora de la comunitat de missioneres del Sagrat Cor, Maribel Peralta.

Dia 23 morí a Lloseta la mancorina Catalina Gelabert Sampol, des telèfons, tenia 91 anys. Descansi en pau.

Dia 27 nasqué Mireia, filla de Sebastià Antoni Aulet i Catalina Maria Pericàs. Enhorabona.

FEBRER

Dia 6 nasqué Silvia, filla de Rafel Joan Reinés i Laura Martorell. Enhorabona.

Dia 7 s'iniciaren els actes de celebració del Carnaval que finalitzaren dia 12 amb l'enterro de la sardina.

Dia 23 la forta pluja obligà a suspendre l'excursió organitzada per l'Ajuntament al Castell d'Alaró pel Pas de l'Escaleta.

Dia 24 es casà el jove mancorí Gabriel Reus Coll amb la jove llosetina Antònia Maria Verd Ramon. Moltes felicitats.

MARÇ

Dia 1 l'associació cultural Arrels de la Vall inaugura el seu nou espai sociocultural a Ca's Miet.

Dia 8 es casà el jove mancorí Joan Mateu Moranta amb la jove d'Inca Maria Aloy Reus. Moltes felicitats.

Dia 11 fou notícia a premsa que el jove mancorí Marc Horrach manté el seu domini al campionat de Balears de trial. Ànims!

El mateix dia 11 un incendi produït al camí de sa Coma fou ràpidament controlat pels bombers d'Inca.

Dia 22 es casaren Bartolomé Sorrius Quesada i Eva Maria Vázquez Díaz. Moltes felicitats.

Dia 24, Diumenge de Rams, tingué lloc la benedicció de rams a la plaça d'Espanya i la processó dels feels cap a l'església.

Dia 25 la Fundació Banc de Sang i Teixits de les Illes Balears procedí a extreure sang als altruistes mancorins que voluntàriament en donaren.

Dia 28, Dijous Sant, es celebrà amb la missa solemne del darrer sopar del Senyor amb els apòstols el lavatori de peus i la reserva del Santíssim a la Casa Santa.

Dia 29, Divendres Sant, es celebrà la passió del Senyor amb el Via Crucis cap a son

Tomeu, l'endavallament i la processó de l'enterro cap a l'església.

Dia 30 fou notícia a premsa que el centre cultural de Ca's Miet no disposa de llicència d'activitat. Per aquest motiu des de l'Ajuntament se li notifica que per evitar problemes es deixin de fer certes activitats fins a disposar de tots els permisos.

El mateix dia 30, Dissabte de Pasqua, tingué lloc la vigília Pasqual, amb la benedicció a la plaça del foc, de l'aigua i la renovació de les promeses del baptisme.

Dia 31, Diumenge de Pasqua, tingué lloc la processó de Jesús Ressucitat amb la seva mare Maria.

SANT ANTONI 2013

19 i 20 de gener

El dissabte dematí, després de berenar, voluntaris de l'associació d'Amics de la 3a Edat se'n feren càrrec dels preparatius per a la torrada: adobaren la carn i ompliren bosses...

... però el vespre encara hi havia feina per fer: posar taula, repartir begudes i fer plats.

A pesar de l'amenaça de pluja es va encendre el fogueró i els dimonis sortiren al carrer.

Els mancorins demostraren no tenir por del mal temps sortint a sopar a la plaça. No hi faltaren els dolços per part de l'APIMA.

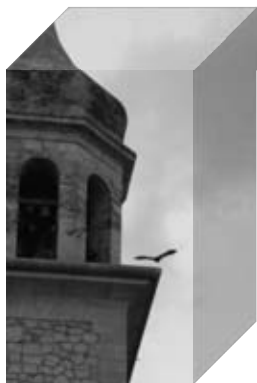

I després d'un bon sopar de llom i xulla tots els presents gaudiren d'una animada vetllada amb la II SONADA DE XIMBOMBES:

*Sant Antoni repicava
repicava poc a poc
com més encenia el foc
més llangonisses torrava*

I això sí, no hi faltaren les herbes dolces...
Llàstima de la pluja que obligà a retirar-se d'hora.

Diumenge capvespre tothom esperava amb impaciència la primera baixada a vol lliure del corb Macario que ocupà el lloc de l'inoblidable Rasputín.

Després de la baixada, les tradicionals beneïdes de Sant Antoni que foren ben animades tant amb la participació de carrosses com d'animals.

*1r Premi
S'hort de s'esplai*

*3r Premi
Rondalles de l'APIMA*

*2n Premi
Contrabando de Valltukada*

A més de les carrosses guanyadores n'hi va haver altres que animaren l'horabaixa el públic assistent.

Els animals premiats foren:

Cabres de'n Moreno

Voltor

Cavall de'n Joan Alba

CARNAVAL 2013

8 a 12 de febrer

Molts d'infants disfressats per a celebrar el carnaval d'aquest any a les ruetes de l'escola, escoleta, esplai... i al taller de disfresses a la biblioteca.

I també foren molts els joves mancorins que participaren a la rua d'Inca on lluïren una vistosa vestimenta i demostraren passar-ho molt bé.

El dissabte a vespre al bar de Can Bernat es celebrà el ball-concurs de disfresses animat pel TRIO MOON.

Aquí teniu una mostra dels vestits que es lluïren i els que foren premiats.

1r Premi: SES BRUIXES

2n Premi: ES PELUCONS

3r Premi: ENFERMERIA

Premi masculí: VENECIÀ

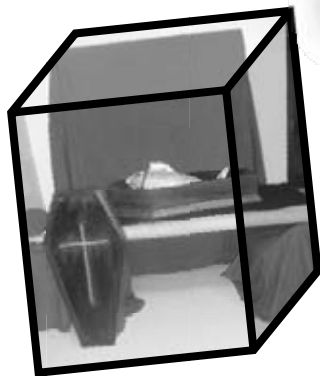

Premi femení: POLICIA

Diumenge
capvespre rueta
infantil a la plaça
de l'Ajuntament
animada pel grup
HULA HOOP.

Tots els infants que
hi participaren se'n
anaren ben satisfets
amb una bossa de
llepolies.

Dimarts a vespre les amenaces
de pluja no impediren posà fi a
la celebració del carnaval amb
l'enterro de la sardina.

Aquest any per primera
vegada la Valltukada
marcant el pas a ritme
de tambors acompanyà
aquesta processó.

Després de la crema de la sardina tots els presents gaudiren
d'un sopar de torrada de sardines.

Esperem que l'any que ve acompanyi el bon temps i hi hagi
més participació ja que l'acte estava molt ben organitzat.

L'acte s'inicià amb la
concentració a la plaça de
l'Ajuntament de tots els
endolats. A continuació es
procedí a la baixada de la
sardina, passant pels
diferents carrers del poble,
cap a la plaça de Baix on
esperava el fogueró per a la
seva incineració.

AJUNTAMENT

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DIA 2 DE GENER DE 2013

El Ple de l'Ajuntament acorda, amb el vot a favor dels regidors del PP i de la regidora del PSM-IV, i l'abstenció dels regidors del PSM-IV i la regidora del PSOE, obrir un nou títol de concessió de drets funeraris sobre les sepultures núm. 61 i 62.

El Ple de l'Ajuntament acorda amb el vot favorable dels regidors del PP, l'abstenció de la regidora del PSOE i el vot en contra dels regidors del PSM-IV, aprovar el Pressupost de la Corporació Municipal pel present exercici econòmic 2013 que ascendeix a 1.180.700 euros.

La regidora del PSOE formula els següents prec:

1.- El punt verd ja no té l'horari posat a la porta. Es podria tornar posar?

El tinent de batle contesta que ja està posat.

2.- El centre de salut no està obert cap dia de la setmana en horari de tarda i és molt pràctic per a la gent que treballa pel matí i per els nins, que han de faltar a classe si volen anar al metge. S'ha fet alguna gestió per a que pugui estar obert algun dia a l'horabaixa?

El tinent de batle contesta que ara per ara no hi havia possibilitat d'obrir l'horabaixa, la resposta que ens varen donar va ser que el PAC d'Inca està obert.

SESSIÓ ORDINÀRIA DEL PLE DE L'AJUNTAMENT DE DIA 6 DE MARÇ DE 2013

El Ple de l'Ajuntament acorda amb els vots a favor dels regidors del PP i els vots en contra dels regidors del PSM-IV i PSOE, aprovar inicialment la rectificació de l'Inventari de Bens de la Corporació incloent-hi els camins públics del Catàleg de Camins del terme municipal

elaborat pel Consell de Mallorca. Això tenint en compte l'expedient d'investigació sobre la titularitat de determinats camins aprovat en el Ple de 19 de setembre de 2012, segons el qual s'exclouen del Catàleg de Camins els següents camins: camí des Rafals, camí de sa Font Rafal, camí de Biniatzent, camí de Biniarroí i Almadrà, camí de Biniarroí a Biniamar i camí de Biniatzent a Inca.

El Ple de l'Ajuntament acorda per unanimitat aprovar provisionalment l'informe de sostenibilitat, la revisió i adaptació al Pla Territorial de Mallorca de les Normes Subsidiàries de Planejament de Mancor de la Vall, presentada per l'equip redactor del Gabinet d'Anàlisi Ambiental i territorial (GAAT).

El grup del PSM-IV presenta una sèrie de preguntes que són contestades per l'equip de govern:

1.- El valor cadastral dels habitatges es va calcular en el moment àlgid de la bombolla immobiliària. Hi ha municipis que han decidit baixar la part que els correspon de l'IBI per tal de compensar la pèrdua de valor dels habitatges des de llavors fins ara. Ho teniu previst?

Evidentment s'ha estudiat aquesta possibilitat, però la Gerència Regional del Cadastre a les Illes Balears ens va convocar a una reunió per tal d'explicar la repercussió de la Llei 16/2012, de 27 de desembre, sobre l'Impost de Bens Immobles. Se'ns va explicar que hi havia municipis que es podien acollir a l'aplicació d'una sèrie de coeficients per poder actualitzar a la baixa els valors cadastrals. No obstant, aquesta mesura es podia aplicar en funció de l'any d'entrada en vigor de la corresponent ponència de valors del Municipi.

Els requisits per acollir-se a la mesura eren, entre d'altres:

"a) Que haguessin transcorregut al manco cinc anys des de l'entrada en vigor dels valors cadastrals derivats de l'anterior procediment

de valoració col·lectiva de caràcter general.”
Doncs bé, la ponència de valors general vigent, va ser aprovada a l'any 2009, per tant, encara no han transcorregut els cinc anys des de l'entrada en vigor i per aquest motiu per a l'any que ve no procediria realitzar la sol·licitud de coeficients d'actualització.

2.- Hi ha novetats respecte el tema de l'escola nova?

El passat mes de desembre juntament amb representants del claustre de professors i de l'APIMA assistirem a una reunió amb el conseller d'Educació. Després de recordar-li la problemàtica per manca d'espai al centre i d'explicar-li la tramitació que s'està duent a terme per a l'adquisició de terrenys per ubicar una nova escola, es va comprometre a fer una visita in situ. I així, aquest mes de febrer tècnics de la conselleria vingueren a veure les parcel·les on es pretén construir el nou centre, acordàrem que li faríem arribar uns plànols per començar a fer feina en la redacció del projecte. Dies després se'ls va enviar els plànols sol·licitats.

3.- Hi ha qualche partida al pressupost d'enguany per anar arreglant els desperfectes que nosaltres varem presentar? Quines prioritats vos marcau per arreglar-ho?

Vostès tenen el pressupost aprovat pel 2013 i per tant tenen constància de les partides que disposa. Com és lògic s'aniran arreglant tots els desperfectes, prioritzant tots els que afectin a la seguretat i benestar dels ciutadans.

4.- Quines mesures s'estan aplicant per fer front al becut vermell dels fassers i les palmeres?

Cada dos mesos l'operari de l'Ajuntament fumiga totes les palmeres dels espais municipals amb el producte recomanat per la conselleria d'Agricultura. És cert que hi ha hagut unes quantes palmeres del Casal de Cultura que s'han mort, a aquestes el tractament els ha arribat tard, però creiem que de moment hem aconseguit que la resta de palmeres sobrevisquin a aquesta plaga.

5.- Quina partida hi ha reservada pel PAES? Quines prioritats teniu per enguany?

Un dels objectius prioritaris d'aquesta corporació és la construcció d'un nou centre escolar. Per això, com heu pogut veure en el pressupost aprovat tot el capítol d'inversió anirà adreçat a l'adquisició dels terrenys per ubicar el nou centre. Malauradament el pressupost és reduït i no dona per més.

6.- També volem informar que el focus de darrera el Casal de Cultura de vegades queda encès.

Moltes gràcies per la vostra informació. Comunicarem als usuaris del Casal que vagin en més cura.

7.- Quan arribi informació tan extensa com la de la modificació de les Normes Subsidiàries, es podria presentar amb més antelació als partits de l'oposició per tal que la puguem estudiar detingudament i votar amb coneixement de causa? Si aquesta informació ha arribat just abans del ple ordinari, demanem que es plantegi convocar un ple extraordinari per més endavant per tal de tractar el tema.

Des de que és va iniciar la modificació de les normes subsidiàries, l'any 2008, han estat nombroses les reunions que s'han fet amb els regidors, informant i consensuant totes les modificacions.

També s'ha de dir que abans de l'aprovació inicial es va lliurar tota la documentació al seu grup polític, és cert que alguns de vosaltres no éreu encara regidors, però la documentació és pràcticament la mateixa i els canvis que hi ha hagut estaven consensuats amb anterioritat.

El motiu que ens ha conduït a dur a aquest plenari la modificació de les normes, no ha estat altre que accelerar el procés per tal de poder incloure les parcel·les on construir la nova escola a les NNSS.

A més la regidora del PSOE comenta que per treure els fems orgànics emprava una bossa d'orgànica, però un dia se li varen acabar i la va treure amb una bossa normal. Explica que abans no se'n duen aquestes bosses, però ara sí. El tinent de batle li respon que a la Mancomunitat hi ha un tècnic que s'encarrega de tot el tema de residus, pren nota i li demanarà.

DES DE L'ARXIU

EL RITUAL DE LES EXÈQUIES FINS AL 1960

El fet de la mort activa un dispositiu que dóna lloc a una sèrie d'activitats d'acomiadament del finat. La humanitat sempre s'ha manifestat respectuosa en l'últim adéu i la història així ho valida de manera que a l'aurora de la racionalitat les despulles humanes apareixen col·locades unes vora les altres, o en una determinada disposició, signes inequívocs de consideració.

En aquest aspecte la cultura occidental té unes connotacions peculiars, originades, primer pels precedents grecoromans (Roma manifestà una especial sensibilitat pels avantpassats des de la seva primera organització col·lectiva) i després pel cristianisme que va inculcar als creients que la vida no és quelcom que comença i fineix, sinó un camí que dóna pas a una altra vida millor i inacabable. Aquesta fe en la transcendència explica que el ritual que s'inicia en el moment de la mort i acaba amb l'enterrament, sigui no un comiat per a sempre, sinó un descans per a les despulles, en la creença que l'ànima és ja al cel i que el cos reviurà; A l'entrada antiga del cementeri de Lloseta es pot llegir *hic exspecto dum veniat immutatio mea* (aquí espero fins que arribi la meua resurrecció).

El cerimonial de la conducció funerària s'ha mantingut pràcticament el mateix, intocable, immutable per tot el món catòlic durant segles i segles. Per reconstruir-lo he fet servir el "*Liber Usualis*", publicació vaticana en llengua llatina de l'inici del s.XX, on apareix, passa a passa, la normativa del ritus. Això vol dir que a Mancor se seguia un ritual igual al de qualsevol punt de la geografia hispànica i catòlica en general. El canvi es va produir quan s'elegí papa Joan XXIII a la mort del seu antecessor Pius XII, a les acaballes dels anys 50 del passat segle. Amb ell vingueren nous aires (aggiornamento) a l'Església, que, entre molts altres, canviaren l'estancadíssim cerimonial de difunts.

Tot i la universalitat del ritual de les exèquies, cada indret. tenia trets peculiars. És el meu objectiu recrear tot el mecanisme que es posava en marxa, a Mancor, des del moment que es produïa la mort fins que el taüt arribava al cementeri. L'immobilisme general a Mancor es veié reforçat especialment pel tarannà molt sever i conservador de Mn. Joan Femenias, que va ser rector del poble quasi tota la primera meitat del s. XX (l'any 1901 fou nomenat vicari in capite i, més tard, en fou el primer rector fins a la seva mort el 1949) i del seu nebot, Mn. Miquel Femenias, coadjutor des de 1933 i successor en la rectoria fins al 1952.

Retreure uns costums, vigents en el poble durant llarguíssims anys i ara en desús, obeeix al desig de perpetuar en la memòria el nostre passat, perquè allò que no s'escriu cau en l'oblit i en aquest cas encara hi som a temps. La majoria de dades provenen de memòria viva (en Pep Amer, pueri cantor, i Biel Fiol, escolanet, en la dècada dels anys 40 i 50).

El primer acte d'atenció cap al difunt era la comunicació del decés, les campanes tocaven a mort. El "tocar de mort" era singular tant per l'horari com per la qualitat i intensitat del so. S'escolà, l'amo en Toni de Santa Llúcia, n'era un expert. Durant unes dues hores de l'horabaixa sonaven intermitentment les dues campanes grossa i petita, manipulades des de dalt del campanar. El so era fort i entre toc i toc les campanes romanien boca amunt

per tal de fer-se sentir bé a l'inici de la següent tanda. Tothom ja sabia que hi havia un mancorí mort.

El mateix horabaixa començava el ritual religiós amb la conducció del cadàver al cementeri i l'endemà dematí la celebració de l'ofici funeral. Tots els actes en honor del finat eren religiosos i, com he manifestat abans, seguien unes pautes universals. No hi havia cap acte civil extern, sols el registre en el jutjat. L'actual realitat de conduir el fèretre des de l'hospital al tanatori i d'aquí al nínxol, després d'una manifestació laica de condol, a l'època que descrivim era impensable.

La processó funerària cap al cementeri era presidida per un capellà, qui havia sortit de l'església acompanyat de l'escolà major, escolanets i pueri cantors, tots amb revestiments litúrgics. Per a l'ocasió el capellà duia una capa pluvial negra, l'escolà i dos escolanets - amb la creu alçada i dos cirials negres - sotana negra i roquets blancs, i els nins cantadors sotana vermella i roquet blanc.

El difunt es trobava en una dependència de la casa, en un taüt, després d'haver convertit aquesta estança mortuòria en una mena de capella. Hi eren presents els endolats i veïnats. Arribada la comitiva eclesiàstica tots s'anaven seient en unes cadires prèviament col·locades en diferents indrets - els veïnats en portaven de ca seva - i passaven el rosari. Mentres, a l'exterior esperaven, entre d'altres, sis homes - sempre propers a la família - portadors de les atxes que farien costat al fèretre fins al cementeri.

Acabat el rosari començava el trasllat. Davant, la creu alçada i els dos cirials, cantadors, capellà, taüt i torxes, endolats i la resta d'acompanyants, tots homes. Les dones - cap - no formaven part de la comitiva; les endolades romanien a casa acompanyades per la resta de dones que havien acudit a la cerimònia.

Just a la sortida del fèretre s'iniciaven els cants - sempre gregorià, en llatí - que eren una constant durant tot el recorregut fúnebre. Val a dir que, tot i la profunditat i transcendència dels cants, es feia de manera automàtica,- ja em direu si els nins cantadors sabien què deien - i, en veritat, no s'era conscient del significat. En un primer moment es cantava el salm 119, "*De profundis clamabo ad te Domine.*" i el 150 "*Miserere mei, Deus*". La conducció cap al repòs passava per davant de l'església i just a l'alçada del lledoner de la porta dels homes, a l'actual carrer Dr. Mateu es feia una aturada i es deia el "responso", amb cants i oracions que supliquen als qui ja són al cel que rebin al nouvingut, "*subvenite, Sancti Dei...*" , "acollu-lo, Sants de Déu". Segons el ritual romà el reponso es devia fer dins de l'església, però en aquells moments l'entrada del fèretre als temples era prohibida.

Després la processó es dirigia cap al cementeri. En arribar-hi, els components eclesiàstics es col·locaven en fila i, mentres el difunt passava per davant, li desitjaven l'últim bon auguri amb un bellíssim text "*in paradisum deducant te angeli...*", "que el àngels et portin al paradís".

El taüt entrava al cementeri i capellans i escolans prenen camí en processó cap a l'església mentres mussitaven oracions fins arribar a la sagristia.

Els homes que havien acompanyat el finat fins al cementeri acudien a la casa mortuòria on s'expressava el condol als familiars homes i dones endolats.

Tomeu Ripoll Pou

ESGLÉSIA LOCAL

PRÒXIM CENTENARI DE LA PARRÒQUIA DE MANCOR DE LA VALL

El dia primer de juny de l'any 1913, els carrers de Mancor estaven ben adornats de murta i pinetons. El motiu era donar la benvinguda al rector de la nova parròquia de Sant Joan Baptista de Mancor que, mitjançant un decret, datat dia 27 de març del mateix any, havia instituït el bisbe D. Pere Joan Campins. Es posava fi d'aquesta manera a la dependència que havia tingut el poble de Mancor de la parròquia de Sant Llorenç de Selva des de

la creació de la mateixa en el llunyà any 1248 amb bul·la "Cum a nobis petitur", si bé aquesta subordinació havia estat pal·liada en la creació a l'any 1771 de la vicaria in càpita de Mancor.

El primer rector, que ha estat l'únic que accedí a la rectoria per oposició i per tant tenia càrrec perpetu, era Mn. Joan Femenia Payeras que ja era vicari in càpita de Mancor des de l'any 1901. Prèviament s'havia traslladat al seu poble natal, Búger, des d'on es dirigí cap a Mancor on fou rebut per les autoritats i fets a l'entrada del poble, dirigint-se a l'església on li donà possessió del càrrec Mn. Joan Gual, rector de Costitx, escrivint l'acta corresponent el sacerdot mancorí Mn. Bernadí Mateu, aleshores notari eclesiàstic de l'arxiprestat d'Inca. A continuació es cantà un Te Deum, acabant la festa amb un refresc.

El següeren com a rectors, Mn. Miquel Femenia Perelló (1949-1952), Mn. Jaume Bonet Bonet (1952-1960), Mn. Guillem Torrens Mut (1960-1963), Mn. Bartomeu Mateu Coll (1963-1967), Mn. Antoni Bennassar Cirer (1967-972), Mn. Bartomeu Català Barceló (1972-1975), Mn. Bartomeu Ramis Palou (1975-1982), Mn. Joan Pons Payeras (1982-1985), Mn. Miquel Amengual Saurina (1985-1988), com administrador parroquial Mn. Bartomeu Fons Pasqual (1988-1995), Mn. Bartomeu Suau Mayol formant part d'un equip com a rector amb especial dedicació a Mancor (1995-1999), en el mateix caràcter Mn. Santiago Cortés Forteza (1999-2001), Mn. Felip Diez Forteza (2001-2008), els rectors solidaris Mn. Simó Garau Matas i el P. Antoni Cañellas Borràs CO (2008- 2010) i des d'aquest any 2010, Mn. Josep R. Ortega Fons.

El terme assignat a la nova parròquia era el mateix de la extingida vicaria in càpita que no incloïa el llogaret de Massanella, cosa que donà lloc a certs enfrontaments entre els rectors de Mancor i Selva. Quan a l'any 1925 se segregà el municipi de Mancor del de Selva, es demanà que el terme parroquial coincidís amb el municipal, cosa que no fou efectiva fins el decret de 28 d'octubre de 1948 del Bisbe Miralles que declarà que els terrenys que pertanyien a la parròquia de Selva i que estaven en el terme de Mancor, passassin a la parròquia d'aquest poble.

Esperam el pròxim dia primer de juny celebrar adequadament el centenari de la parròquia de Sant Joan Baptista de Mancor.

Biel Fiol Mateu

CENTENARI DE LA RESTAURACIÓ DEL SANTUARI DE SANTA LLÚCIA

EL SANTUARI DE SANTA LLÚCIA DINS LA PARRÒQUIA DE MANCOR

La primera conseqüència que ocasionà la segregació de la parròquia de Mancor de la Vall del de Selva, l'any 1913, fou un poc edificant l'enfrontament entre els seus rectors sobre l'organització de la romeria que llavors se celebrava el dimarts després de pasqua. L'enèrgica actitud del en aquell temps vicari general seu vacant, Mn. Antoni Maria Alcover i després del bisbe de Mallorca, D. Rigobert Domenech, calmà els ànims.

Amb la separació del municipi de Mancor de la Vall del de Selva, l'any 1925, la gent de Selva deixà de venir en peregrinació a Santa Llúcia portant l'estàtua de San Sebastià i que des del llunyà 1617 celebraven, excepte en poques ocasions que per diverses dissensions entre ambdós pobles, no se celebrà.

El santuari havia estat administrat des de temps immemorial per donats. El darrer que exercí aquest càrrec fou l'amo n'Antoni Moranta Moyer, que si bé l'any 1923 deixà de viure amb la seva família en el santuari, continuà amb el càrrec fins a la seva mort a l'any 1954.

La casa i capella es trobaven amb un estat de conservació precari per la dificultat de aportar-hi material d'obra per la seva reparació degut a que sols estava comunicat amb un dificultós camí de bístia. Per posar-hi remei, l'any 1948, es construí la carretera apta per vehicles, amb fons majoritàriament aportats per la Fundació Sebastià Mateu de Turixant, i l'aportació gratuïta dels terrenys pels veïns. Després es construí la plaça davant el portal de l'hostatgeria i es restauraren els edificis.

Durant els anys cinquanta del segle XX el santuari registrà una gran activitat amb la celebració dels "CURSILLOS DE CRISTIANDAD" que tenien lloc durant tres dies seguits i que foren un revulsiu a l'església preconiliar mallorquina.

El qui fou tercer rector de la parròquia de Mancor, Mn. Jaume Bonet Bonet, creà a partir de 1960 el "INSTITUTO SECULAR DE MISIONERAS VERBUM DEI" aprovat pel bisbe de Mallorca, D. Jesús Enciso, l'any 1963. El consiliari de dit institut, Mn. Bonet, promogué unes obres desmesurades que deixà inacabades a l'any 1970 quan el Verbum Dei abandonà el santuari. Es feu càrrec del mateix el bisbat.

Per motius diversos, el santuari estava registrat com a propietat de l'ajuntament de Selva. L'any 1966 aquest ajuntament cedí els seus dret al bisbat de Mallorca, amb certes condicions.

Després d'una curta administració a càrrec del rector de la parròquia, a partir del dia 22 d'octubre de 1973 es feren càrrec del santuari les Missioneres dels Sagrats Cors, essent les primeres en residir-hi Sor Presentació Vidal i Sor Maria C. Polanco. Dita congregació ha celebrat diversos capítols generals en el santuari.

L'any 1992, l'ajuntament de Mancor proposà al bisbat, la reforma de les obres d'adacentament exterior per pal·liar la dèria constructiva del Verbum Dei, millorant les façanes, rebaixant l'altura i esbucant l'obra inacabada. Tot sufragat en gran part amb el projecte LEEDER de la Comunitat Econòmica Europea.

El dia 16 de juny de 1994 el bisbe de Mallorca, D. Teodor Úbeda, inaugurà la reforma.

També el bisbe D. Teodor Úbeda, el dia 5 de maig de l'any 1997, va inaugurà les obres de remodelació dels interiors del santuari, amb la col·laboració de la Conselleria de Foment del Govern Balear.

Biel Fiol Mateu

UNA FOTO CURIOSA

El passat mes de març, mentre s'estaven celebrant els exercicis espirituals, es donà la casualitat de què quasi tots els ex-rectors i rector actuals de la Parròquia de Mancor ens vàrem trobar allà a dalt. Aquí la teniu, una foto per el record de quasi tots els rectors vius que han passat per la Parròquia.

D'esquerra a dreta tenim, Mn. Tomeu Fons, Mn. Joan Pons, Mn. Simó Garau, Mn. Josep R. Ortega, Mn. Tomeu Suau, Mn. Tomeu Ramis i Mn. Tomeu Català.

TENIM MASSOLES NOVES

Una iniciativa del nostre escolà Macià, ha vist la llum. Quan es va rehabilitar el nostre campanar, les massoles antigues estaven totalment desfetes. I ell des del primer moment va voler rehabilitar-les i completar així tot el que hi havia al nostre campanar. Pels qui no ho sabeu, les massoles són una roda de martells de fusta que es tocaven només el divendres sant, quan està prohibit tocar campanes per avisar a la gent per l'ofici. Aquí us deixam una foto de quan vàrem beneir-les dins l'eucaristia.

FENT RAMS

Com cada any, un grup d'homes del nostre poble, el dissabte dematí vàrem partir a fer els rams que després serien beneïts el dia del Ram. Una gran tasca que és molt d'agrar any darrera any perquè gràcies a això tenim uns rams ben fets i ben guapos. Després com sempre es berenar no va faltar i es cafetet tampoc. Ahh! S'accepten voluntaris de cara a l'any que ve, quan més són més riuen!.

Josep R. Ortega Fons, rector.

CENTRE DE DIA

En aquest número de la revista volíem mostrar-vos tot el que hem fet durant aquests mesos passats.

Aquestes darreres setmanes hem realitzat activitats relacionades amb les diferents festivitats que hem tingut en aquestes dates.

Per Sant Antoni vàrem dibuixar un dimoni molt gros, ens vàrem fer unes caretes i cantàrem moltes cançons.

Per carnaval vàrem dur disfresses i perruques i ens les provàrem totes!!! També ens maquillàrem un poc. Quines fotos més divertides ens vàrem fer!!!

Una vegada passades les festes de carnaval vàrem fer una jaia quaresma molt grossa i la penjàrem a la paret. Ah! I cada setmana li hem llevat una cama!!!

També celebràrem l'aniversari d'en Simó, què va fer 82 anys!!! Quin pastís més bo tingué!

Tots ben disfressats

Aniversari d'en Simó

Entre i entre tantes celebracions també hem tingut temps per ambientar la decoració del centre de dia a l'hivern, hem fet un mural molt gros i hem fet tallers de manualitats sobre aquesta època de l'any.

La darrera setmana del mes de març hem pintat ous de pasqua i com marca la tradició hem fet rubiols i crespells, mmmm, que bons ens han sortit!!!

Qualsevol excusa és bona per mantenir-nos actius i és que aquí en el centre de dia no nos deixen estar aturats. Cada dia quan arribem a les 9 mos fan fer gimnàstica, i amb els tallers i manualitats, celebracions i passejades que fem, no tenim temps d'avorrir-nos! i és que fem més coses que quan érem joves!!!

Anna Nadal

ENTREVISTA A JOAN RIBOT FRONTERA, *Son Collell*

El passat dia 14 de març enregistràrem l'entrevista per a la revista MONTAURA, en Joan Ribot Frontera, en *Joan de Son Collell*. Havíem acordat, amb en Biel Pocoví i en Joan, que ens veuríem a ca meva, devers les 5 de la tarda. Tots vàrem ser ben puntuals —va bé que no s'hagi d'esperar ningú—. Envoltant la taula del menjador de ca meva i acompanyats per la calor de l'estufa —encara feia una bona fredor al nostre poble— férem una prova a l'enregistradora i iniciàrem la conversa.

La conversa fou molt animada

Joan, en primer lloc, com feim amb tots els entrevistats, ens hauries de dir quants anys tens?

Ja partesc cap en es vuitanta, encara no les tenc. Vaig néixer l'any 1933. Dia 12 de desembre que ve ja faré es vuitanta.

Saps a quina casa del poble vares néixer?

Sí. Vaig néixer a Son Collell. Allà ja hei estaven mun pare i mu mare. Ells anaren allà amb so meu padrí.

Aquest padrí era de part del teu pare o de la teva mare?

Era son pare de mu mare. Mun pare era de Petra.

El teu pare va venir a Mancor quan es va casar?

No. Mun pare va venir a Massanella, a s'edat de 12 anys, amb un germà seu.

Llavors l'amo de Massanella era l'amo en Sebastià. Feren feina allà. Mun pare va quedar però es seu germà se'n tornà a Petra.

Es meus padrins per part de mu mare, vivien a s'hort de Massanella. Es meu padrí va venir de Sóller i es va casar amb una criada de Massanella i vivien a s'hort. Tengueren 10 fills, un d'ells fou mu mare. Eren quatre dones i sis homes. Des sis homes tres se n'anaren a França. Ets altres tres quedaren aquí: el tio Salvador, el tio Gaspar i el tio Vicenç de ca na Mirall. Ses quatre dones també quedaren a Mancor: sa tia Polleta, sa tia Mieta, sa tia de can Soler i mu mare.

Estant mu mare a s'hort i mun pare a Massanella es varen conèixer i es casaren.

Aquests germans de la teva mare, que se n'anaren a França, varen tenir contacte amb la família?

Sí. S'any de sa festa de sa trobada de mancorins varen venir es seus fills

Com va ser que els teus pares passaren a Son Collell?

Passaren a Son Collell amb sos meus padrins quan deixaren s'hort de Massanella. Per això tots es meus germans vàrem néixer a Son Collell.

Quant de germans has tengut?

Érem quatre. Na Catalina que és sa major, en Sebastià, jo i en Guiem. Tots encara som vius, manco en Sebastià, que va morir a Lloseta, no fa molt de temps.

Qui era el propietari de Son Collell?

Era de don Paco, es fill de don Bernat Reus. Per cert el volia vendre i el va oferir a mun pare, però ses cases estaven molt deteriorades, ses teulades molt malmeses, i noltros no podíem comprar-lo i arreglar-lo. El va comprar es metge Manera —sobretot un fill seu va ser es que venia darrerament a

Son Collell—. El propietari actual és en Toni Jaume Vicens "Raixequet".

Quan estàveu a Son Collell, ja hi havia la seu de l'Ajuntament?

Sí. Record que hei va estar un parei d'anys. Jo de petit vaig veure desfilar gent que li feien beure oli de resino. Era en temps de sa postguerra quan encara durava sa repressió.

El teu pare, només cuidava la finca de Son Collell o treballava a altres llocs?

Mun pare només llaurava sa finca, sa feina la fèiem noltros i mu mare. Ell no va deixar mai d'anar a fer feina a Massanella; ho estimava molt perquè, com t'he dit hei va anar a s'edat de 12 anys. A Massanella llavors, com succeia a moltes possessions de muntanya, quan coien oliva hei venien dones des pla de Mallorca. Moltes d'aquestes dones s'estimaven més cobrar amb espècie, oli, que no en dobbers. Es vespres, i sobre-tot es dissabtes i diumenges que aquestes al·lotes no se'n anaven en es seu poble, se feien unes bones ballades i sarau per llarg.

Recordes si la finca de Son Collell donava molt per la feina que hi fèieu?

Ten en compte que no fèiem miracles. Tot era poc, perquè tothom guanyava poc. Record que jo, quan vaig començar a fer feina per altri, guanyava un duro i un quilo de farina o un litre d'oli en valia cinc .

Noltros cultivàvem, a més d'hortalissa, fresses. Venien algunes dones a fer feina. Ses tretes eren poques, a més de lo que trèiem de blat, per exemple, n'havíem d'entregar i no podíem fer lo que volíem. N'hi va haver que s'aprofitaren molt.

Parlem ara un poc de quan anares a escola, on i quin temps hi anares?

Vaig anar a repàs amb en Torres perquè vaig fugir a n'es mestre Caballer. Li vaig rompre un vidre i de por que tenia no hei

vaig voler tornar. Vaig dir a mu mare aniré a repàs amb en Torres. També vaig anar amb l'amo en Bernardí "Minyè".

Qui era aquest Torres?

Crec que feia feina a s'ajuntament de Palma i vivia a Mancor. Mos feia repàs es vespres. Vivia a una d'aquelles cases que es feren primer a sa carretera, a la dreta entrant en es poble.

El dia de la seva segona comunió

Quins amics de la teva infància recordes?

En tenia molts d'amics perquè tots venien a nedar en es safareig de Son Collell i volien tenir bo amb noltros. Fèiem pagar deu cèntims o cinc i si no en tenien també nedaven.

Quins eren els vostres jocs i entreteniments? Jugàvem a fer guerres a sa Devesa; uns es posàvem a dalt i ets altres a baix.

Parlem un poc de l'església. Quins capellans recordes que hi havia a Mancor?

Hei havia es rector, don Joan, don Miquel Femenias i don Miquel "Barraqueta"

Record molt bé que jo anava a s'Acció Catòlica amb don Miquel "Barraqueta". Quan va morir, jo ja tenia prop de quinze anys i era aspirant.

Mu mare mos enviava a confessar-mos per a Pasco. Record que una vegada que hei anàrem hei havia una gentada. A dues dones que esperaven per confessar-se les diguérem: "voltros que anau cada dia a missa heu de venir avui a confessar-vos i noltros hem d'esperar". Don Miquel Femenias em va sentir i va sortir des confessionari i me va encalçar.

Llavores, quan vos havíeu confessat vos donaven el bitllet?

Sí, després aquest billet el recoien en fer es solpàs.

Efectivament, així el capellà sabia si tots els membres de la família havien complit amb el precepte de confessar una volta a l'any, com es manava als manaments de l'Església. Tot estava controlat.

Quina festa fèieu quan combregàveu?

Jo vaig fer dues primeres comunions, una en es set anys i s'altra en es deu. A sa primera no es feia cap festa i a sa segona férem xocolata a Son Collell.

Quan deixares Son Collell per anar a fer feina a altres llocs?

A 14 anys ja anava a coir oliva. Amb en Toni "Puput" quan cóiem d'enterra, sempre noltros dos cóiem a ses voreres des tai i ses dones estaven enmig. Érem es primers que omplíem es paner; anàvem a Massanella.

Més endavant, quan vaig ser més gran, ja vaig partir a exercaiar. He anat per tot Mallorca.

Vaig anar a Son Costurer a Sóller, molt a prop des poble. Hei vaig fer feina quatre anys. Mos n'anàvem es dilluns dematí i veníem a Mancor cada quinze dies.

Estant allà un dia vengueren en Miquel "Palou" i en Joan "Pollet" que se n'anaven a Balitx també a fer feina.

Quan vaig deixar Son Costurer vaig anar a fer feina per altres llocs, exercaiant, coint oliva i altres feines des camp.

Oli, n'has fet?

Sí. Anava es vespres a cas Vallequet. A Son Collell n'hi feia l'amo en Joan "Gallineta" amb sos seus fills.

Vares fer el servei militar?

Sí. El vaig fer forçós. Vaig caure a Àfrica però vaig anar a sa Caixa de Reclutes; allà hei coneixia un brigada que era de Campos i nomia Salleres, venia per Massanella a cercar esclata-sangs i a caçar. Quan em va veure em digué: "Ja n'hi ha un altre en es teu lloc". Només vaig fer es tres mesos d'instrucció i ja em donaren sa cartilla. M'ho va arreglar com a excedent de cupo en Salleres.

Es meu germà Guiem va caure a Marina i també li va arreglar.

El dia de les noces - 20 d'abril de 1968

Com vares conèixer la teva esposa?

Ella és de Selva i va venir a coir oliva i figues a Massanella —son pare feia un parei de porcs— jo a sa meva dona li guany d'un grapat d'anys.

Quan vos casàreu?

No vàrem festejar molt de temps perquè jo ja no era cap nin. Mos casàrem dia 20 d'abril de l'any 1968, enguany, es mes qui ve, ja farà 45 anys.

On passàreu a viure quan vos casàreu?

Vàrem viure a Mancor, a sa casa on estam, la vàrem comprar.

La teva dona feia feina fora de ca vostra?

A Selva feia telessos de trençat per ses sabates a ca una mestressa, i va continuar de tot d'una a Mancor, però aviat va anar mancabant sa feina. Va prendre es corte de fer sabates i va fer feina, quan podia perquè també havia de cuidar ets al·lots, per cas Vallaquet.

El bateig del tercer fill, en Guiem

Quants de fills heu tengut?

Cinc. Una fia i quatre fiis. Sa major és sa fia, na Francisca. Ets al·lots són, en Sebastià, en Guiem, en Salvador i en Toni, que és es darrer. En Guiem i en Sebastià fan feina a Recanvis Lozano a Inca, na Francisca a ca sa notària de Santa Maria, en Salvador a can Guixa a Inca i en Toni a Son Amer de Lluc. Tots tenen feina.

I néts quants en teniu?

En tenim sis. No sé si em recordaré de tots: na Francisca en té un, en Sebastià dos, en

Guiem també dos i en Salvador un. Sa meva dona els ha guardat i ara encara guarda sa nina d'en Salvador.

Segurament vares viure aquell temps de postguerra amb tots els problemes de s'estraperlo i es racionament. Què ens pots contar?

Mu mare i jo, que era molt petit, mos n'anàvem a Petra amb un barralet d'oli. Si la cosa anava bé arribaves allà sense que t'ho prenguessin. D'allà dúiem farina. Carn i llet no en compràvem perquè teníem una vaca i vadells, una cabra o dues amb cabridets, porcs, també teníem gallines.

Sí que record que amb una cartilla de racionament anava a cercar tabac per mun pare.

Tenc una anècdota que explica com sa guàrdia civil investigava i perseguia s'estraperlo i abusant de sa seva autoritat. Un bon dia, jo llaurava amb so tractor en es comellar de can Bajoca, més amunt de Massanella, i va passar un guàrdia civil amb bicicleta, per cert era de Mancor però vivia a Inca, se va aturar i em digué "ara vaig a cercar un barral d'oli". Se'n va anar a can Bajoca i li regalaren un barral d'oli. Es cap de poc temps va arribar a can Bajoca sa fiscalia i varen buidar tot un depòsit ple d'oli.

Recordes quan estava prohibit fer balls de disfresses i altres actes populars?

Sí, jo devia tenir devers 14 anys i s'havia preparat una festa amb ball en es poble. Va haver-hi un grup, contrari a què es fes aquesta festa, que ho va desbaratar tot. Varen anar devers can Bessó des camí de Massanella i aturaren de mala manera sa corrent que anava a Mancor i tot va quedar a les fosques.

Un altre fet va succeir un any per Sant Joan. A sa Plaça de Baix feien un ball i alguns jovenots, en Bernat de ca na Catí, en Joan "Pollet" en Jaume "Ferrarica", ballaven s'escarabat xinxon. S'arromengaven una cama i

anaven un darrera s'altre. Va pujar sa guàrdia civil i amb una verga mal esporgada, vengà vergades per aquí i corregudes per allà. Es músics varen plegar a tota màquina.

Sempre has fet de camper?

No, vaig fer trenta anys de sabates a can Raxequet. Sempre vaig fer feina allà. Vaig començar quan tenien es taller devora ca nostra i llavors a sa fàbrica allà baix. Feia feina a escarada i guanyava un bon jornal.

En Joan avui, a la plaça de l'Ajuntament

Quan et vares jubilar?

Me vaig jubilar quan vaig fer es seixanta-cinc anys

Ens podries contar un poc com t'ha anat amb l'elaboració de vi.

Vaig començar ja deu fer uns dotze anys, ja estava jubilat. Me'n cuid d'una finca d'en Lozano que té a Conia davallant per sa carretera a Inca a la dreta passat sa teulera. En aquesta finca hei ha verema i feim vi. Aquesta finca en Lozano la va comprar a un genre de can Cabil-la, casat amb na Paca i la va tenir molt barato són unes set corterades. Aquesta finca abans era de don Salvador de Son Morro.

I ara, de jubilat, què fas?

I vaig allà baix —allà baix és a la finca d'en Lozano— hei ha animals i també ve un home que fa feina allà i jo el dirigesc un poc. Allà hei ha fet en Lozano unes cases. Jo vaig allà per ajudar i passar es temps. Ara em digué que li cercàs un mallorquí i l'ensenyi per poder cuidar sa finca. Actualment no trobes ningú que vulgui fer aquesta feina i això que avui hei ha molta gent que no en té de feina, però en es camp ningú no hei vol anar.

Què trobes dels canvis que hi ha hagut a Mancor, si ho compares amb els anys que vares viure de joventut?

En aquell temps no hei havia dobbers però sa gent vivia i feia més cas de ses coses, ho valorava més lo poc que tenia, encara que no hei hagués dobbers. Ho passava malament perquè, per exemple, es posaven tacos en es calçons, dúiem espardenyes cosides amb fil de ferro que te pelaven es turmell. Ara hei ha hagut més abundància i s'han tudat moltes coses.

Amb tota sa construcció que hei ha hagut s'han espanyat i tudat moltes coses, pareixia que això no havia d'acabar mai. Un altre factor a tenir en compte, es bancs que han comès estragos, tenen tota sa cupa de com està sa situació econòmica a dia d'avui.

Després en Biel Pocoví va fer algunes fotografies i ens acomiadàrem d'en Joan desitjant-li molts anys i que pugui gaudir de la seva família, la seva esposa i la companyia de tots els seus fills i néts.

Jaume Gual i Móra

MOSSÈN MIQUEL BONAFÉ ALORDA, ES CAPELLÀ DE CAN BARRAQUETA

El proper dia 1 de maig farà ja seixanta-cinc anys que va morir el sacerdot mancorí, Mn. Miquel Bonafé, quan just acabava de complir els 28 anys.

Havia nascut a Mancor el 18 d'abril de 1920. Va estudiar al seminari de Mallorca i fou ordenat sacerdot el dia 19 de juny de 1943.

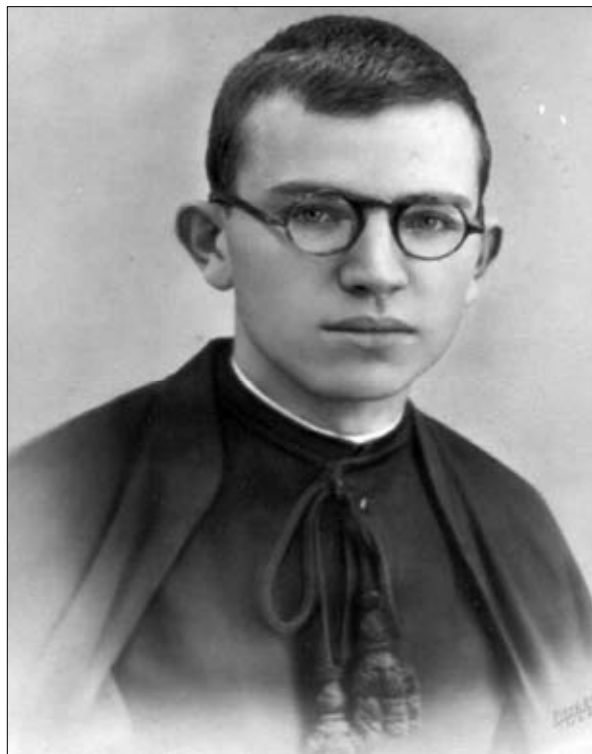
Fou nomenat organista de la parròquia i va residir sempre a Mancor, fins a la seva mort, que va tenir lloc el dia 1 de maig de 1948.

Totes les persones majors que el conegueren i el tractaren, serveixen un gran record de la persona i del sacerdot, per la seva entrega als nins i joves del nostre poble. Sempre estava a la seva disposició, inclús en el moment de la seva greu malaltia, orientant-los i ajudant-los en les seves dificultats i problemes.

Com a músic, director i organista, contribuï molt a la dignificació del cant a la parròquia. També va compondre algunes peces musicals, entre d'altres, una missa a dues veus que es va interpretar el dia 30 de maig de 1946, quan el rector, Mn. Joan Femenia, celebrà les seves noces d'or sacerdotals; també un himne-marxa, titulat *La font del gall*, que s'interpretà quan s'estrenà l'obra *Sense voler fer mal*, del pollencí Miquel Bota Totxo.

Crec que el poble de Mancor està en deute amb la figura del capellà Barraqueta. Encara hi som a temps a reconèixer la seva obra dels cinc anys, amb salut i amb malaltia, que dedicà als nins i els joves d'aquells anys, sembrant alegria, companyonia, amistat i fe.

Per això, des d'aquestes pàgines de la nostra revista, m'atrevesc a suggerir als membres del nostre consistori així com als del nostre Consell Parroquial, la celebració d'un acte de reconeixement a la persona d'aquell humil i entregat sacerdot; i la dedicació d'un carrer del poble a la seva memòria.

A continuació he volgut reproduir, traduït del castellà, l'escrit que va aparèixer a la publicació que es deia PROA, Suplement del Butlletí Oficial del Bis-bat de Mallorca, del mes de maig de l'any 1948, amb motiu del traspàs de Mn. Miquel Bonafé, titulat "Un

consiliari al cel", escrit pel Consiliari diocesà d'Acció Catòlica, Mn. Sebastià Gayà, diu així: *"Fa uns dies va deixar als seus joves per traspassar "a l'immortal segur", un dels nostres més joves i gelosos Consiliaris d'Acció Catòlica: el reverend sr. Miquel Bonafé, Beneficiat-Organista de Mancor de la Vall.*

Portava només uns anys breus d'apostolat, exercit sempre en la seva vila natal. Però en aquests breus anys havia consumit i omplert molts temps.

Tot just ungit sacerdot, s'havia entregat —i convé subratllar la paraula— als joves. La tasca no era fàcil. Però el zel l'empenyia. El seu era un caràcter d'acer. Caràcter amb arestes, amb una rudesia i coratge viril, senzill, atraient. Desconeixia el desànim i les figures retòriques en general, malgrat la seva malaltia. Tot en ell era vibració, entusiasme, generositat, impaciència de conquesta.

Al Centre d'Acció Catòlica se'l podia trobar a qualsevol hora, encara que fos intempestiva. Allà estava don Miquel planejant projectes, omplint fitxes, analitzant estratègies, platicant, resant, sacrificant-se ... Conquistant!

Als seus al·lots els educava per a un apostolat fort, heroic, amb aires esportistes, que ens recorda a Pius XII, quan l'any passat deia als universitaris que a determinats enemics se'ls desmunta amb una rialla ...

Don Miquel amb els seus pares

Els ensenyava la santa imprudència i la santa audàcia. I ell mateix era temerari moltes vegades, descuidant absolutament el descans que la seva salut, mai robusta, havia menester. I és que don Miquel, com aquell Diví Impacient de Pemán, "no tenia temps de ser, a més de tot, prudent".

Per fi, després de predicar uns Exercicis Espirituals a La Reial — dels que tants records i tant fruit i tanta admiració guarden qui a ells varen assistir— el Senyor va voler ensenyar al sant impacient l'última virtut: la paciència sant a i resignada. Va haver de romandre al llit amb altes febres. Des del primer moment la ciència va quedar desconcertada. Els dies transcorrien amb lentitud. La millora no arribava. Des del llit continuava orientant i enfervorint. Ell no perdia el seu caràcter d'acer. A algun Consiliari que no es va adonar de la gravetat que anava prenent per dies la malaltia, li escrivia uns versos lacònics: Que poc teniu cura, Senyor, dels que en el llit ficau.

La debilitat del cos no fa efecte en la fortalesa del seu ànim: no podia ja llegir, però davall del coixí apuntava indiscretament el darrer número de la revista "Signo", que ell devora quan ningú se n'adona ...

Els recursos de la tècnica s'esfumaven. I amb enteresa envejable de caràcter rep els últims sagraments. I no és que sigui bell morir a la flor de la vida, als 28 anys, quan les messes blanquegen .. !

Es traslladat i internat en una clínica de la Ciutat. Pateix sofriments horribles. El rostre ofereix un aspecte plenament cadavèric. Dos consiliaris ofereixen la seva sang per fer transfusions: però el Senyor vol la seva per llavor de nous planters d'Acció Catòlica.

El sr. Bisbe, els Consiliaris, els dirigents desfilen constantment per la seva habitació. No pot gairebé parlar, però, quan vàrem tornar del Congrés de Lluc, li sobren encara alens per preguntar a Castán —el Secretari Nacional— sobre els incidents d'aquella gran jornada, amb l'èxit de la qual tanta part tendrien els seus dolors.

Al fi, la fi. Sembla haver entrat en agonia. Les seves mans escanyolides estrenyen —gairebé pareix que expremen— el Crucifix. Silenciosament els seus llavis mussiten jaculatòries. I diu les oracions dels agonitzants. Però li queda encara un desig i una lliçó a donar: tornar a Mancor i veure els seus joves. Déu li va concedir aquest darrer anhel. I comencen els comiats. Al Consiliari Diocesà li diu que al cel pregarà pel sr. Bisbe, per ell, per la Joventut d'Acció Catòlica. Les llàgrimes s'amunteguen a tots els ulls. Però ell serenament fatigat diu "no ploreu que jo no plor, me'n vaig al cel".

Quan ja l'han col·locat a l'ambulància, em crida encara, per repetir que tot ho ofereix pel sr. Bisbe, per la Joventut ...

L'arribada a Mancor va semblar una canonització popular. El Senyor li perllonga les hores per les últimes lliçons. Els nins de l'aspirantat, els majors, el poble tot desfila besant la mà. A cada un, amb el seu adéu, dóna el darrer consell. Té una memòria felicíssima per recordar i reconèixer a tots. Abraça a cadascun dels joves. Si hi ha algun menys pròxim, ell l'anomena ... i li demana perdó. Les escenes són indescriptibles. Els plors inunden tots els rostres. Però ell, heroicament, abraçat al Crucifix, repeteix: "No ploreu, mirau amb qui me'n vaig". A estones sembla iniciar una millora. Però ell creu haver acabat la seva carrera: "Encara no em voleu, Senyor?".

Fins uns minuts abans de morir, recita jaculatòries. I al fi, el jove Consiliari, víctima dels seus serveis a la joventut, descansa en el Senyor. Ha mort.

Els actes del sepeli resulten una glorificació. No hi ha ningú que dubti que acaba de morir un sant. És impossible cantar el responso. Tots ploren. Els sacerdots afirmen que mai han vist una cosa igual.

I algun home menys agosarat destaca: Jo no sabia què era "això" de l'Acció Catòlica. Avui crec que res pot haver-hi millor: a ca meva tots els meus fills eren insuportables, des que don Miguel els va agafar, la meva casa s'ha convertit en un racó de pau ...

Descansi en la pau eterna el sant Consiliari que, després d'haver posat pau entre les ànimes, ens ha precedit en el signe de la fe, deixant una llarga estela de santedat entre els que ens vàrem comprometre a arribar sants al Pòrtic de la Glòria.

(Traduït del text en castellà de Proa, núm. 114, maig 1948)

Jaume Gual i Móra

GENER

Dia 27

A pesar de trobar-nos en ple hivern, aquest dia de gener va sortir un sol que durant tot el dia va acompanyar els 43 socis que gaudiren de l'excursió programada per terres del Llevant de Mallorca. S'havien inscrit 45 persones, però a darrera hora, per motius de salut, dues no hi pogueren assistir. Abans d'anar a fer les visites programades feren una aturada davant la

possessió de Son Serra de Marina per berenar de panada.

Varen continuar l'excursió i feren la primera visita, guiada pel Sr. Bernat Font, al poblat talaiòtic de ses Païsses que es troba al terme municipal d'Artà, al llevant de l'illa de Mallorca. El Sr. Font els donà tot tipus d'explicacions.

Les restes de la cultura talaiòtica daten aproximadament de l'any 1300 abans de la nostra era. Entre els anys 1959 i 1963 el professor italià, Giovanne Lilliu,

va dirigir quatre campanyes d'excavacions a ses Païsses les quals aportaren valuoses informacions sobre la cultura talaiòtica mallorquina i varen fer possible que els visitants avui puguem observar bona part de les construccions. L'any 1946 tot el conjunt fou declarat Monument Historicoartístic i poc temps després, en la dècada dels anys cinquanta, l'Estat va adquirir els terrenys. Des de 1983 totes les competències en matèria de patrimoni històric i arqueològic corresponen al govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Seguiren la diada per visitar el Museu Regional d'Artà, on pogueren contemplar una exposició de fotografies realment interessants sobre les festes locals de Sant Antoni —Artà és un dels pobles de Mallorca amb més tradició—. Continuaren la visita al Museu on hi ha una exposició permanent d'ornitologia i es poden contemplar totes les espècies d'aus que tenen relació amb Mallorca. Això va agradar molt als visitants.

Part del recorregut de ses Païsses

Grup dels assistents a l'excursió d'Artà

Feren una visita pels carrers on es troben les cases de més antiguitat. Passant després al restaurant on ja els esperaven per servir-los una bona paella de primer plat, escaldums de segon, postres, les begudes corresponents, cafè i alguna coseta més i cava per brindar. Després d'haver gaudit d'un dia ple d'unió i de bona amistat tornaren cap a Mancor i fins a la propera.

FEBRER

Dia 10

Tot estava preparat

Un bon grup de socis, que arribaren al centenar, volgueren participar un any més del dinar dels darrers dies que fa quasi trenta anys que es celebra aquesta vella tradició, que antiguament tenia lloc el dijous "Llarder". En un principi l'Associació també va començar a fer-ho el dijous, i posaren la condició que tots havien d'anar amb algun disfress; però, per motius de feina, el passaren a diumenge.

El menú típic per a la diada i per recordar temps passats, començaren amb una

picada de coca dels darrers dies (feta de trossos de galtes de porc i cornes mesclades amb ou); tot seguit fava pelada, tothom va poder repetir; ensaïmada amb sobrassada; les begudes sense restriccions de vins, cava, i per acabar un bon cafè acompanyat de licors.

Tots els socis que varen assistir-hi, gaudiren d'una diada plena d'unió i fent les seves xerrades per recordar temps llunyans i viure el present, el futur està per venir, cal gaudir dels moments bons que la vida ens dona.

El dinar va ser molt bo

Dies 22, 23 i 24

Foren una trentena els socis que volgueren passar uns dies ben acomodats i sense preocupacions, per això anaren aquest cap de setmana al "Hotel Beverly Playa" de Peguera. Estaran molt ben acomodats a un hotel amb totes les condicions per sentir-se a gust. El menjar era de bufet on hi havia de tot i molt per poder triar.

Passaren el temps passejant pels carrers i jardins de Peguera, quan el temps ho va permetre, ja que foren uns dies de molt de fred. El dissabte, pels qui les agrada el ball de saló, també pogueren practicar-lo. El diumenge després del dinar i haver gaudit d'unes diades ben agradables i tots ben contents del tracte que reberen, tornaren cap a Mancor i alguns ja demanaren repetir aquest tipus de diversió.

MARÇ

Dia 10

Un passeig per Ciutat

A l'hora assenyalada tothom ja estava col·locat a l'autocar per sortir d'excursió. La primera aturada fou per berenar a Sant Marçal, panada i begudes.

Seguiren cap a Palma per anar a fer la visita programada a la façana marítima, des de la Porta del Camp a la Seu, guiada pel Sr. Vicenç Sastre. Ell les va donar tot tipus d'explicacions: com estaven antigament les murades, el Parc de la Mar, les vivendes, la façana de la Seu.

Una vegada acabada la visita, amb l'autocar anaren a dinar al restaurant "Menestralia" de Campanet. Allà trobaren un bon menú: bufet amb una varietat de primers plats i de segons, els postres que són les delícies de la gran majoria, tot ben acompanyat de vins, cafè i licors, també feren un brindis amb cava. Després del dinar varen ballar una bona estona i heu passaren molt bé. Ja d'horabaixa retornaren a Mancor.

Els assistents davant l'església de Santa Eulària

Comentaris: **Gabriel Pocoví Pou de can Pastora**

EL PRESIDENT INFORMA:

En el primer trimestre de 2013 la junta de l'associació s'ha reunit en tres sessions ordinàries, l'11 de gener, el 8 de febrer i el 7 de març. A cada sessió s'han programat les activitats venidores i valorat les dutes a terme. Tot i algunes reticències es manté la decisió que les sortides tinguin sempre alguna visita de caire cultural amb caràcter didàctic. Cal destacar l'estada d'un cap de setmana a l'hotel Beverly de Peguera que fou molt exitosa. A la sessió de març s'informà d'una assemblea de la Federació, que va tenir lloc el dia 14 del mateix mes i a la que hi assistirien el president i el secretari. Igualment es va presentar un informe de tresoreria sobre l'estat de comptes i el moviment de baixes i altes de l'associació.

Jaume Martorell Martorell

ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA TERCERA EDAT MANCOR DE LA VALL

IMATGES PER RECORDAR

Dia 2 de desembre de 1989 – excursió 3a Edat

Aquest dia 110 socis de l'associació anàrem d'excursió per terres del sud de Mallorca, lloc poc conegut i poc freqüentat pels mancorins.

Férem la primera aturada al puig de Montesión de Porreres. Berenàrem de coca amb verdures, vi fet a la casa; férem un cafè i compràrem participacions de la loteria de Nadal.

Després seguïrem cap a ses Salines per visitar els jardins Botànics. També visitàrem els diferents racons del poble. Es va fer hora de dinar i anàrem a Cala Llobards;

allà ja havíem concertat el Restaurant. Un bon menú, arròs de marisc i peix al forn; i com sempre, les begudes de vi, cava, cafè i licors.

El capvespre ens quedava la visita al Parc Natural de cala Mondragó. Férem una bona caminada pel parc, visita que quedà enregistrada a les fotos que vos presentam. Quasi bé ja feia fosca quan retornàrem a Mancor.

Comentaris: Gabriel Pocoví Pou de can Pastora

Associació Amunt i Avall

Mancor de la Vall

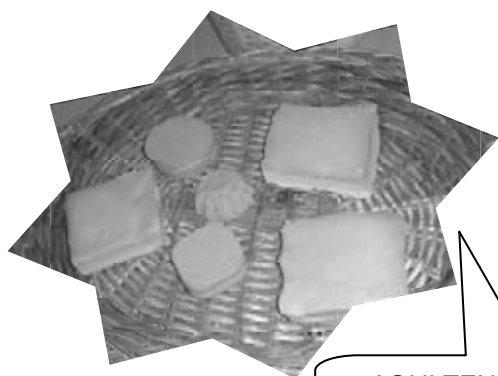

Aquest any l'hem començat fent un curs per aprendre a fer sabó casolà i detergent per a rentadores.

El curs el férem dia 26 de gener i va tenir una gran acollida

En primer lloc es va fer sabó d'oli emprat, sosa càustica i aigua. Després es va fer el de la rentadora amb aquest sabó i altres ingredients.

Per acabar la vetllada tan els socis que participaren en el curs com altres que s'apuntaren varen gaudir d'un bon pa amb oli per a sopar.

AQUI TENIU
EL RESULTAT

Com a cada any l'associació va celebrar el dia dels enamorats amb una estada a un hotel. Concretament els dies 15,16 i 17 de febrer, a l'hotel Cub S'Illot.

Una trentena de socis ho varen celebrar tots junts. Realment resulta molt satisfactori passar tots plegats un cap de setmana fent pinya a l'hora de fer qualsevol activitat com anar a caminar, nedar, sopar i acabar com no, amb un animat ball.

Com es costum l'associació va obsequiar a les enamorades amb un centre de flors, que com podeu observar està compost de roses vermelles i orquídiades blanques.

Per els que han estat al davant i per els socis d'aquesta associació ens pareix mentida que el camí que començarem ja tingui 6 anys. Idò sí, l'associació ha complit anys i fent un repàs a aquests anys hem pogut gaudir de coses bones i altres no tant, com per exemple la pèrdua de quatre amics i socis. Descansin en pau.

Per celebrar l'aniversari dia 3 de març mos posàrem les sabates de caminar i anàrem d'excursió pels voltants de Mancor.

La sortida va ésser a les 10 des del local, cap a la font de Biniatzent, després de menjar un plàtan i descansar un poc, seguirem caminant cap a la comuna de Biniamar i altre vegada cap al casal on ens esperava el gran cuiner Sebastià Frontera, la seva dona Maria i na Teresa d'es Pujol amb un excel·lent arròs brut.

Moments de la sortida tots preparats, sobre tot els nins que gaudiren d'un dia fantàstic.

Després de caminar ja tenim la gana feta i arriba l'hora de posar els peus davall taula.

Tots els assistents feren cura de "un bon arròs brut, i postres".

ENCARA ENS QUEDA
UN BON
BUFFFFF...!!!

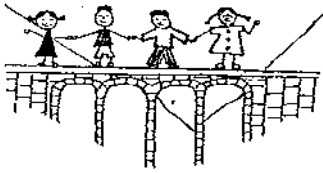

Dues generacions demostraren tenir una gran habilitat a l'hora d'agafar el micròfon, varen fer vibrar la sala amb les seves actuacions.

Després de fer diverses activitats com excursions, cursets, ball, sopars, viatge i altres activitats l'associació ha acabat l'any 2012 amb un saldo de:

5.646,51 €

CEIP MONTAURA

Aquest segon trimestre s'han duit a terme moltes activitats: tot just arribar de Nadal ja teníem Sant Antoni, férem màscares, cantàrem glosses, encenguérem un fogueró, dinàrem amb els pares i padrins, participàrem a les carrosses, venguérem coques...

A final de gener celebràrem la Pau amb uns fanalets i una amollada de coloms.

Després va arribar Carnaval i anàrem disfressats amb els vestits típics dels quatre països del projecte Comenius:

- Espanya
- Itàlia
- Turquia
- Honària

Vàrem gaudir d'un espectacle de dansa de la companyia de na Maria Antònia Oliver "L'homenet i el despistat" els nins i nines d'infantil i primer cycle.

Els alumnes de segon i tercer cycle férem una sortida a GESA ENDESA per a realitzar una sèrie d'activitats emmarcades en el programa Endesa Educa per a fomentar la sostenibilitat i l'eficiència energètica entre els joves.

Els alumnes de primer cycle anaren a Caixa Forum a fer un taller "Treu al cap per les finestres al món".

Aquesta darrera setmana abans de Pasqua, també hem fet crespells. I els alumnes de segon i tercer cicle hem fet panades.

El darrer dia anàrem a son Catlà a gaudir de l'aire lliure i a menjar-nos tot el que havíem fet.

EPI MONTAURA

Ja hem acabat el primer trimestre de l'any..., què passa de ràpid el temps!!!

Nosaltres, com sempre, no aturam de fer coses: jugar, experimentar, manipular, ensenyar i aprendre... La nostra escoleta cada dia ens té preparada una gran sorpresa.

Hem començat el gener ben contents després de les vacances de Nadal, tots hem compartit allò que hem fet durant les festes, s'ha vist ben clarament que els nostres infants han fet bonda durant tot l'any, ja que les seves Magestats Reials, han vingut a cada casa a deixar els regalets. Nosaltres a l'escoleta també ho hem fet molt bé, l'Ajuntament ens ha regalat una impressora-fotocopiadora, ens han posat un nou radiador al passadís; Moltes gràcies!!!

Han començat nous companys: en Ramon, na Joana, en Biel i na Joana; benvinguts!!! Tots de la classe de les Fruites.

Hem celebrat la Festa de Sant Antoni, hem cantat cançons, ens hem fet caretes de dimonis, ens hem vestit de color vermell, hem xerrat de forques, de foguerons, hem duit picarols i sobretot, ens ho hem passat molt bé!

L'escola dels nins grans, ens va convidar a l'encesa del seu fogueró i nosaltres ben contents vàrem participar en aquest acte.

A poc a poc, ha arribat el Febrer i amb ell "Carnestoltes". Aquest any la disfressa triada va ser d'en Mr. Potato. Va quedar ben garrida i va haver mamàs i papàs que ens van acompanyar disfressats en la nostra passejada; vàrem anar fins la Plaça de l'Ajuntament i després vàrem acabar fent una berenada tots junts. Moltes gràcies a totes les famílies per la vostra col·laboració i la vostra participació.

N'Aina, de la classe de les Fruites ha hagut d'agafar la baixa i en el seu lloc ha vingut una educadora anomenada Joana M^a, tot d'una ens hem adaptat a ella i ella a nosaltres.

Com cada any, després de Carnestoltes arriba la Quaresma i amb ella, la nostra estimada Jaia Quaresma. Cada setmana li hem llevat una cameta, hem après cançons d'aquesta padrineta i sense adonar-nos hem arribat a Pasqua!

Per acabar, hem seguit amb la nostra tradició i ens hem posat el davantal i hem fet "Crespells" amb molta il·lusió. El darrer dia de classe, vàrem anar al parc tots junts a fer una bona berenada d'aquests dolços.

A part de tot això, no hem deixat de banda les festes d'aniversaris dels nostres infants:

Nicole, 2 anys

Carla, 2 anys

Albert, 2 anys

Joan, 3 anys

Haritz, 3 anys

Gala, 3 anys

ACTIVITATS A LA BIBLIOTECA

GENER: Llibre tancat no fa lletrat

Dia 04/01/2013 PEL·LÍCULA INFANTIL

Arthur Christmas. Operación regalo.

Situada al Pol Nord, la pel·lícula explica com el fill del Pare Noel, Arthur Christmas, ha de complir una última missió abans de què s'acabi la Nit de Nadal.

Pel·lícula d'animació nadalenca de 2010

Dia 11/01/2013 CLUB DE LECTURA

Per encetar l'any ens reunirem per comentar dues lectures que no ens deixaren indiferents ni l'una ni l'altra.

Tertúlia acompanyada per una bona xocolata calenta i coca casolana.

Maus

Relat d'un supervivent és una novel·la gràfica del dibuixant estatunidenc d'origen polonès Art Spiegelman que relata com son pare va sobreviure a l'Holocaust com a jueu a la Polònia de la II Guerra Mundial, al camp de concentració d'Auschwitz.

Seda

El protagonista compra i ven cucs de seda. Això el du a realitzar un viatge que canviarà la seva vida.

D'Alejandro Baricco

Dia 25/01/2013 CONTACONTES

Paff, el drac màgic

Amb aquest conte tan especial, amb música i un gran drac celebrarem el dia de la Pau a la biblioteca.

Al final tots junts encenguérem a la plaça un fanalet

PER A LA PAU

FEBRER: Un llibre bell és una victòria guanyada en tots els camps de batalla del pensament humà

Honoré de Balzac (1799-1850). Escriptor francès.

Dia 08/02/2013 TALLER DE MÀSCARES

Ja és sabut que de Nadal a Carnaval, set setmanes per igual.

I com que a la biblioteca ens agrada la bauxa i per Carnaval tot si val...

I després de Carnestoltes arriba...
la Jaia Corema a la nostra biblioteca.

Dia 15/02/2013 CONTACONTES

Em feu un lloc?

Conte contat pel bibliotecari de Búger, en Llorenç.

Aquest conte ens explica la història de sis animallets del bosc que cerquen un lloc per arrecerar-se del fred. Un conte molt tendre que parla de l'amistat, la solidaritat i el saber compartir.

Dia 15/02/2013 CINEFÒRUM

Las bicicletas son para el verano

Pel·lícula espanyola de 1984, dirigida per Jaime Chávarri i basada en l'obra teatral homònima de Fernando Fernán Gómez

Argument:

A l'estiu de 1936 esclata la Guerra Civil. A la ciutat de Madrid, la família formada pel senyor Luis, la seva esposa Dolores i els seus fills, Manolita i Luisito, comparteixen la quotidianitat de la guerra amb la criada i els veïns de la finca. Luisito, malgrat haver estat suspès, vol que el seu pare li compri una bicicleta. Però la situació obligarà a postergar la compra. I el retard, com la pròpia guerra, durarà molt més del que s'esperava.

MARÇ: Els llibres són mestres que no renyen i amics que no demanen

Dia 08/03/2013 **CONTACONTES**

La Tina a l'Aconcagua

El dia de la Dona gaudírem d'aquest conte tan especial sobre una nina ben valenta, la Tina, que s'ha proposat arribar fins al cim de l'Aconcagua, la muntanya més alta de l'Amèrica del Sud.

Moltes gràcies a la col·laboració d'en Chencho i na Neus que ens feren passar un capvespre ben entretingut.

Dia 15/03/2013 **CONTACONTES**

Contacontes del Desert

A càrrec de l'associació d'Amics del Poble Saharauí de les IB amb el suport del Fons Mallorquí de Solidaritat i Cooperació.

Amb l'objectiu de donar a conèixer la cultura del poble saharauí als infants de l'illa de Mallorca, en aquesta ocasió als infants de Mancor.

Després de situar el Sàhara damunt el mapa, un professor saharauí ens explicà un conte en llengua original que fou traduït per la seva acompanyant. També ens explicaren les característiques del poble saharauí: nomadisme, costums, llengua, vestimenta,...

Dia 22/03/2013 **CLUB DE LECTURA**

La polaritat entre la Barcelona urbana i la Lítica rural és l'escenari d'un conjunt d'històries on l'amistat, el pes de la família i la distància territorial juguen un paper fonamental.

Cinc-cents bars i una llibreria
De Roser Caminals

Confraria Cervesera Llépols del Llúpol

de Mancor de la Vall

El passat dia 02 de febrer de 2013 vam presentar en públic la “confraria cervesera Llépols del llúpol” de Mancor de la Vall.

President: BERNAT ALBA
Vicepresident: GUILLEM RIBOT
Secretari: PERE GONYALONS
Tresorer: RAFEL ROTGER
Vocal: TONI RIBOT
Vocal: XESC MARTÍ

Van assistir a l'acte unes 60 persones del poble i voltants.

Qui som? I Què feim?

Som un grup de joves, amb un denominador comú, **ens agrada la cervesa**, ens trobam per parlar d'aquest líquid preuat. No cal dir que no només en parlam si no que també feim el més important que és provar-la, tastar-la o catar-la, com li agradi més a un dir-ho.

A partir d'aquí, hem pensat que estaria bé constituir-nos com a associació i obrir-nos a totes aquelles persones de Mancor o de fora poble, interessades en poder gaudir amb nosaltres d'una sèrie d'activitats i experiències que anirem proposant durant l'any. **Activitats relacionades** sempre amb aquesta beguda, la cervesa.

Les **finalitats** de l'associació són:

1. Gaudir de la cervesa i que aquesta pugui ser un punt d'unió entre diferent gent del poble.
2. Venerar el llúpol i els altres ingredients de la cervesa, l'aigua, el cereal i el llevat.
3. Fomentar el vincle entre els integrants de l'associació.

Per aconseguir aquestes finalitats, es desenvoluparan les **activitats** següents:

1. Elaborar cervesa artesana un pic a l'any.
2. Fer trobades periòdiques per fer degustacions o cates de diferents tipus de cervesa.
3. Fer excursions a les diferents fàbriques de cervesa que hi ha a les illes.
4. Fer relacions amb diferents confraries, grups o associacions d'arreu de les illes.
5. Organitzar viatges a l'estranger i/o a la península per anar a veure cerveseries i provar cerveses d'arreu del món.

Si fa no fa les activitats es duran a terme cada dos mesos.

Si comparteixes els nostres objectius **fes-te soci/a**

Per fer-te soci has de:

1. Fer un ingrés de 50 € a Caixa Colonya: [2056 0000 62 4102000784](https://www.caixa.es/colonya)
2. Enviar per mail al correu llepolsdelllupol@gmail.com les teves dades personals següents: nom i llinatges, adreça, codi postal, població, telèfon i adreça electrònica.

Dia 9 de març vam fer la primera activitat anomenada CATA BALEAR. Vam poder tastar sis cerveses que es fan a les Illes: Tramuntana, Galatzó, Sollerica, Illa, Isleña i Mayurqa (MYQ). Totes sis la varietat rossa. Tot acompanyat amb una bona picada de sopar. Va ser tot un èxit i ens ho vam passar molt bé.

Ens podeu seguir a:

<http://llepolsdelllupol.blogspot.com.es/>
<http://www.facebook.com/llepolsdelllupol.confrariacervesera?fref=ts>

Benvolguts mancorins i mancorines, i amics del poble de Mancor de la Vall, una altra vegada som aquí per contar-vos les activitats que hem realitzat al llarg d'aquest trimestre a l'Esplai. Aquests mesos han passat molt aviat però hem tengut temps de fer moltes coses.

Durant aquests mesos a l'esplai hem anat fent diferents tallers, molts d'ells relacionats amb el reciclatge. Cal destacar les jardineres de botelles reciclades, que els nins i nines pintaren i després hi sembraren llavors de flors i hortalisses. Encara podem veure el goig que fan a la palmera que hi ha davant l'esplai.

L'hort de l'Esplai

Amb l'arribada de Sant Antoni i les tradicionals beneïdes, el grup de monitors va decidir fer una carrossa per tal de participar en les festes del poble. Gràcies a la col·laboració dels nins i dels pares vàrem obtenir el primer premi.

Amb l'arribada del mes de març, també va arribar el dia del pare per sant Josep, i vàrem aprendre a fer ciris de cera reciclada, per regalar a aquelles persones que sempre ens fan costat i ens estimen tant.

ACAMPADA A SANTA LLÚCIA

La sortida d'aquest trimestre va ser a Santa Llúcia, i hi vàrem estar del divendres fins el dissabte. Ens vàrem veure a davant Son Morro per partir tots junts fins allà d'alt. Quan arribàrem preparàrem els llits per dormir i ens posàrem a ballar i cantar un parell de danses. Els grans que havien de dormir en tendes

d'acampada, varen anar a muntar-les i preparar-les per dormir ben còmodes. Després va arribar l'hora de preparar el sopar i els cuiners de l'esplai varen preparar unes pizzes boníssimes. El vespre amb el grup de joves que era la primera vegada que venien a l'esplai,

Moment de dinar

vàrem fer una nit d'històries devora el foc, on s'ho varen passar molt bé. El dematí

els monitors s'aixecaren prest i prepararen el berenar i el taller que havíem de fer amb els nins. En aquest campament, tant les danses com el taller estaven molt relacionats amb la temàtica de la trobada dels esplai de Mallorca, que enguany es fa a Inca i el nostre esplai té molta il·lusió en participar-hi. D'aquesta manera el taller es va fer amb moltes ganes per poder anar ben ambientats a la trobada. No vos podem dir de que com anam! Però si dir que anirem guapíssims!!!

Jugant i ballant

Per acabar l'acampada vàrem dinar de macarrons que els monitors havíem preparat i ordenàrem i replegàrem tot fins deixar-ho tot ben net i desat.

Joves arribats nous a l'Esplai

Mil gràcies de part de tots els monitors, esperam que puguem gaudir de molts més moments com aquests, fins aviat!!!

L'Equip de monitors

FUTBOL MANCOR DE LA VALL

CE MONTAURA TEMPORADA 2012/2013

AMATER 2a REGIONAL

Resultats:

SANTANYÍ-2 MONTAURA-1
MONTAURA-1 ROTLET MOLINAR-2
MONTAURA-2 PORTOT CRISTO-1
VALLDEMOSSA AT-1 MONTAURA-0
MONTAURA-3 PAGUERA-0
PILARES-3 MONTAURA-1
MONTAURA-3 STA PONSA-3
INTER MANACOR-0 MONTAURA-0
MONTAURA-2 MURO-2
LLUCMAJOR-2 MONTAURA-0
MONTAURA-1 BALEARES SF-3

Golejadors: Llorenç Seguí 12 / Joan Ramon 5 / Simó Solivellas 3 / Joan Rubert 2

A 9 punts del descens pareix a ser que l'equip salvarà la categoria. Situats en 13è lloc, amb 9 partits guanyats, 5 empatats, 9 perduts, 38 gols a favor i 58 en contra.

JUVENILS 2a REGIONAL

Equip amb possibilitat d'ascendir a 1a regional. Ocupen el 3r lloc a la taula amb 13 partits guanyats, 3 perduts, 0 empatats, 54 gols a favor, 26 en contra.

Resultats:

S MARÇAL-0 MONTAURA-2
MONTAURA-3 POLLENÇA AT-0
SOLEDAD-1 MONTAURA-4
MONTAURA-6 MARRATXÍ-2
MONTAURA-0 S'HORTA-3
PDN TESA-2 MONTAURA-3

Golejadors: Joan Marc i Nico 10 / Lleonard 7 / Andrés 4 / Rafa 3 / Braian 3 / Dayro i Monty 2 / Llobera, Cifre, Solé i Pablo 1

CADETS 2a REGIONAL

Equip situat en 5è lloc amb un total de 41 punts i a 4 punts de l'ascens. Han guanyat 13 partits, 2 empats, 3 perduts, 85 gols a favor i 29 en contra.

Resultats:

SON CLADERA-1 MONTAURA-2
MONTAURA-2 OLIMPIC-2
ANDRATX-4 MONTAURA-1
STA MARIA-0 MONTAURA-4
MONTAURA-4 STA PONSA-3
AT PAGUERA-0 MONTAURA-3
MONTAURA-1 P ARENAL-1
SON CALIU-2 MONTAURA-11

Golejadors: Marc Risco 18 / Biel Jerez 15 / Piero 14 / Oswaldo 9 / Ramon i Sergio 5 / Manel 2 / J. Miquel Gual 1

INFANTILS F-7

Resultats:

MONTAURA-3 ES PLA-3
STA MARIA-0 MONTAURA-10
MONTAURA-3 MARIA-2
BARRACAR-1 MONTAURA-5
MONTAURA-4 AT SON SERVERA-3
MONTAURA-11 SPORT WORLD-5
SES SALINES-3 MONTAURA-3
MONTAURA-4 PALMANYOLA-3
CONSELL-1 MONTAURA-7
MONTAURA-9 ARTÀ-5
LLAUT-4 MONTAURA-2

Ocupen el 5è lloc a la taula classificatòria amb 13 partits guanyats, 3 empats, 5 perduts, 112 gols a favor i 73 en contra.

Golejadors: Pedro José 31 / Montse 20 / G. Martorell 16 / Joan Company 11 / Oscar 10 / Borja 6 / Dani Vallori 4 / Cristian i Marce 2

ALEVINS F-7 MONTAURA

Equip situat en 1r lloc no havent perdut cap partit, amb un total de 62 punts, 20 partits guanyats, 2 empats, 139 gols a favor i 30 en contra.

Resultats:

MONTAURA-11 SALLISTA-0
SPORT WORLD-1 MONTAURA-7
MONTAURA-7 POLLENÇA AT-1
LLOSETENSE-1 MONTAURA-4
CONSELL-1 MONTAURA-3
MONTAURA-7 PORT POLLENÇA-0
LLUBÍ-2 MONTAURA-3
MONTAURA-5 CAN PICAFORT-0
MURENSE-2 MONTAURA-2
MONTAURA-8 SPORT WORLD-0
BINISALEM-2 MONTAURA-4

Golejadors: Joan Company 43 / Toni Ripoll 42 / Toni Tortella 24 / Dani Vallori 8 / Jaume Morro 6 / Cardona 5 / Josep Cerdà 3

BENJAMÍ F-8 MONTAURA

Situats en 3r lloc amb 14 partits guanyats, 2 empats, 4 perduts, 156 gols a favor i 54 en contra. Equip màxim golejador de la categoria.

Resultats:

XILVAR-6 MONTAURA-5
MONTAURA-9 CAN PICAFORT-3
BINISALEM-3 MONTAURA-4
MONTAURA-7 CAN PICAFORT-1
POBLENSE-3 MONTAURA-2
MONTAURA-9 AT SON SERVERA-3
SPORT WORLD-2 MONTAURA-9
MONTAURA-14 APA BEATO-2

Golejadors: Josep Cerdà 70 / Joan Martí 15 / Antoni Arrom, Ariel Basso i Rafel Fuster 14

PREBENJAMÍ MONTAURA

Situats en el darrer lloc amb 3 partits guanyats, 1 empat, 16 gols a favor... Són els més petits del Club i fan molta feina per millorar.

Resultats:

MONTAURA-0 PDN TESA-6
STA MARIA-3 MONTAURA-1
SAN MARÇAL-15 MONTAURA-0
MONTAURA-1 SA FORTALEZA-2
BINISALEM-8 MONTAURA-0
MONTAURA-0 APA BEATO-7
MONTAURA-1 INTERPLÀ-6
MONTAURA-0 SANT MARÇAL AT-9
SOLLERENSE-11 MONTAURA-0

Golejadors: Jaime Caimari 8 / Sergi Serra 5 / Lúcia i Guillem Cerdà 4 / Gerard i Damià 1

ALEVINS F-7 AT MONTAURA

Situats en 9è lloc amb 6 partits guanyats, 3 empats, 12 perduts, 77 gols a favor i 120 en contra.

Resultats:

STA MARIA-2 AT MONTAURA-0
AT MONTAURA-3 BINISALEM-9
SINEU-4 AT MONTAURA-1
AT MONTAURA-10 LLOSETENSE-8
AT MONTAURA-2 SA FORTALEZA-2
PORT POLLENÇA-10 AT MONTAURA-2
AT MONTAURA-4 LLUBÍ-4
INTERPLÀ-4 AT MONTAURA-2
AT MONTAURA-1 BINISALEM-9
P ARENAL-9 AT MONTAURA-2

Golejadors: Cardona 19 / Cristian 15 / Josep Cerdà 12 / Toni Crespí 7 / Toni Tortella 6 / Pau Gosálvez 5 / Javier Zolla 4 / Joel 1

BENJAMÍ F-8 AT MONTAURA

Situats en 14è lloc amb 2 partits guanyats, 3 empats, 15 perduts, 45 gols a favor i 82 en contra.

Resultats:

AT MONTAURA-3 MARRATXÍ-6
INTERPLÀ-2 AT MONTAURA-1
AT MONTAURA-4 P ARENAL-6
AT LLICEU-1 AT MONTAURA-1
AT MONTAURA-7 CALVIÀ AT-4
AT MONTAURA-5 SON CALIU-8
SAN MARÇAL AT-2 AT MONTAURA-0
AT MONTAURA-2 SINEU-6
ARENAL-6 AT MONTAURA-1

Golejadors: Josep Mira i Ariel Basso 9 / Joel 6 / Joan Martí i Sergi 4 / Toni Llompart i Cristian 3 / Joan Cabanellas 1

PREBENJAMÍ AT MONTAURA

Situats en el 8è lloc amb 9 partits guanyats, 2 empats, 11 perduts, 54 gols a favor i 57 en contra.

Resultats:

MURENSE-7 AT MONTAURA-0
AT MONTAURA-1 ALARÓ-4
AT MONTAURA-6 XILVAR-1
BINISALEM-3 AT MONTAURA-1
AT MONTAURA-2 SALLISTA-0
CAMPANET-1 AT MONTAURA-1
CONSELL-2 AT MONTAURA-0
AT MONTAURA-0 ALCÚDIA-7
AT MONTAURA-1 PORT POLLENÇA-5

Golejadors: Biel Martorell 26 / Jaume Caimari 8 / Sergi Serra i Lúcia 4

ARA HA FET VINT ANYS...

Del que passà a Mancor durant el primer trimestre de l'any 1993 recordarem:

Que dia 2 de gener es celebrà la xocolatada al santuari de Santa Llúcia amb que l'Ajuntament obsequià als mancorins.

Una imatge de les beneïdes de Sant Antoni de l'any 1993

Que a les beneïdes de Sant Antoni es premiaren els animals: l'ase portat per Manolo Fernández, el ca de bestiar d'Antoni Alba Martorell i el boc de Felip Martorell Martorell. En quan a les carrosses se'n portà el primer premi el "Corral de possessió", el segon fou per "Vermadores", el tercer per "La Primavera", el quart per "Unes noces rumboses" i el cinquè per "L'hivern".

Que la celebració del

carnaval consistí en un ball de disfresses a Can Bernat, una rueta infantil i el llavors molt popular ball des casats amb balls antics.

Que el dia 20 de febrer s'inaugurà la reforma del local que abans havia estat un cinema i seu del Tele-Club. La planta baixa es destinà a espai per a exposicions, el primer pis es reservà per a la parròquia i el segon pis acollí la biblioteca municipal.

El mateix dia es clausurà l'any dedicat a commemorar el segon centenari del naixement de l'il·lustre mancorí Joan Josep Amengual i Reus, amb parlaments del president del Consell Insular de Mallorca Sr. Joan Verger Pocoví, del vicari general de la diòcesi Mn. Joan Bestard Comas, del batle de Mancor Sr. Gabriel Pocoví Pou i del tinent de batle Sr. Jaume Gual Mora. L'acte acabà amb un concert a càrrec del cor "Cantinela" de Binissalem.

Que dia 22 de febrer començaren les obres per construir un espai públic al carrer de Santa Llúcia a costa d'una edificació inacabada i part del corral de la rectoria, tot cedit per la parròquia. Aquesta obra tingué un pressupost de 12.196.000 pessetes.

Que dia 27 de febrer el senyor bisbe de Mallorca D. Teodor Úbeda efectuà una visita pastoral a la parròquia on confirmà tretze joves mancorins.

Durant el trimestre nasqué dia 18 de març Joan Cristòfol Villodres Gómez.

Sols es registrà una defunció, la de Joan Martorell Mateu de ca sa biniarroiera de 65 anys, esdevinguda dia 25 de gener.

El dia 25 de gener es casaren a un jutjat de Palma la mancorina Maria Mora Fornés i Josep Mayol Nicolau de la vila de Sant Joan.

L'entrevista del trimestre fou feta al músic Miquel Pericàs Martí.

Biel Fiol Mateu
(De Montaura nº 22)

IMATGES D'AHIR

Família de can Moreno – any 1932

A la foto familiar de can Moreno podeu veure: a l'esquerra la nina Joana Solivellas Sampol, la dona major és la seva mare Margalida Sampol Morro, i el nin és el seu fill, Gabriel Solivellas Sampol.

Madò Margalida, estava casada amb en Francesc Solivellas Grau. El matrimoni va tenir altres fills, na Catalina, en Francesc i na Margalida. Aquesta darrera, quan es va casar, se'n anà a viure a Montuïri. També el matrimoni va tenir dos fills més, que moriren molt joves, un a l'edat de 13 anys i l'altre als 3 anys.

La filla Joana va viure amb la seva dida de *ca na Teodora* a Mancor, al carrer de Biniarroí, ben davant el convent de ses Monges. Es dedicaven a fer peces d'argent. Més endavant se'n anaren a viure a Palma i allà posaren un negoci, que pel que hem pogut indagar, les va anar bé, compraren una vivenda i ho deixaren tot a na Joana.

Voldria destacar la manera de vestir de les dones d'aquell temps, una falda llarga, un mocador que cobria les espatlles i un mocador al cap.

Foto propietat de: **Catrinet Martorell. Arreglada per Eduard Rovira**

Comentaris: **Gabriel Pocoví Pou de can Pastora**

IMATGES D'AHIR

DINAR A BINIATZENT – ANY 1928 - 1930

Aquesta foto realitzada aproximadament entre l'any 1928–1930, era el dia primer de maig que se celebrava la festa del treball, una tradició on moltes de famílies i amics es reunien per fer un dinar de germanor i anaven a la Font Patró de Biniatzent.

Dels personatges de la fotografia segurament ja no n'hi ha cap en vida. Després de fer moltes consultes a persones majors del poble i a algun familiar, m'ha resultat molt complicat poder reconèixer les persones de la foto; inclús, en molts de casos, ni els familiars els reconeixen. Així i tot n'he identificat bastants, però segur que hi pot haver algunes errades en els noms. Tal vegada els nins encara són vius, i moltes d'aquestes famílies anaren a cercar uns millors queviures a altres indrets de Mallorca.

A la foto podeu veure, seguint d'esquerra a dreta, la senyora asseguda amb el davantal i el mocador, madò Jeroni Coll, *cas fuster*, Margalida Llull, *cas Saboner*, Aïna Suau, *can Ripoll*, Margalida, *ca s'Escolaneta*, Antònia Martorell, *cas Fuster*, Maria Mateu, *Moreneta*, Teresa Martorell, *cas Fuster*, Antònia Suau casada amb en Joan *Vallaquet*, Miquel Mateu, *ca na Moreneta*, Margalida Riera, *can Miquel d'Escorca*, Mateu Cañellas, *de telèfons*. El senyor de darrera tot sol, Francesc Reynés, *Marquesí*. Davant el primer per l'esquerra, Tomeu Suau, *Vallaquet*, Apol·lònia Riera *can Miquel d'Escorca*, la senyora major que té un nin devora, Maria Solivellas, *Moreneta*, Macià Colom, *Miquelet*, Joan Martorell, *cas Fuster*, el que està davant i al costat de madò Apol·lònia, no l'he identificat.

Per les cares de felicitat i el seu somriure, podem pensar que s'ho passaren molt bé, tampoc les va mancar el vi ja que el barral que duu aquell home, no ment.

Foto propietat de: **Antònia Sampol de can Tivet, arreglada per Eduard Rovira**

Comentaris: **Gabriel Pocoví Pou de can Pastora**